

[Kjær.]

Provision? Skal Firmaet stryge den i sin Kasse, eller hvordan har man tænkt sig det ordnet?

Det er kun et Par Eksempler; der kunde nævnes mange flere, men disse er formentlig nok til at vise Urimeligheden ved den før nævnte Hovedbestemmelse.

Et andet Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Betaling af Feriegodtgørelsen. Man er kommet i Tanke om, at der maaske kunde opstaa Tvivl om, hvem der skal betale Tjenerens Feriegodtgørelse, og det fastslaas da, at det skal Socialministeren afgøre, ligesom han skal træffe Afgørelsen i andre lignende Tilfælde. Det vilde egentlig have været rart, om man i dette bestemte Tilfælde med Tjeneren havde faaet at vide, hvad Afgørelsen skulde gaa ud paa, om det skal være Restauratøren, der skal betale, eller om det skal være saadan, at Tjeneren, naar han modtager 50 Øre i Drikkepenge, da skal sige: Tak, og saa 2 Øre til Ferie! Men man har altsaa ikke villet træffe Bestemmelse om det, men har overladt det til Administrationen. I det hele taget er det et Særkende for denne Lov, at den lægger en ganske overordentlig Magt og Myndighed i Administrationens Haand. Det bliver den, der kommer til at fortolke de før nævnte Hovedbestemmelser, og det bliver den, der kommer til at fastlægge selve den praktiske Udførelse af Lovens Enkeltheder.

Om Lovens Praktisering siges der intet. Ved den første Gennemlæsning af Lovforslaget fik jeg uvilkaarlig den Tanke, der er blevet bestyrket gennem Udvalgsarbejdet, at Regeringen har faaet den Idé, at nu skal alle have Ferie, og man fremsætter saa Forslag derom uden at tænke paa de Vanskeligheder, som dets Gennemførelse vil medføre. Dem overlader man til Fremtiden og til Administrationen. Det bliver vel ogsaa den, der skal kontrolere, at Ordningen overholdes.

Spørgsmaalet om Kontrollen er for øvrigt en Historie for sig selv, som Kipling siger. Man har i Loven indsat Straffebestemmelser, der skal ramme dem, der ikke overholder Loven, men hvordan har man egentlig tænkt sig at faa Overtrædelserne konstateret? Jeg kan nogenlunde forstaa, at det kan lade sig gøre for de organiserede Arbejders Vedkommende; men hvor Talen er om de uorganiserede Arbejdere, begriber jeg ikke, hvordan det skal lade sig gøre, og mon ikke Ministeren tænker omtrent det samme? Men er det da saa ikke

urimeligt at vedtage Regler og fastsætte Bødestemmelser for Overtrædelserne af dem uden at ane, om der er Mulighed for at konstatere Overtrædelserne?

Jeg maa efter de her fremførte Bemærkninger være af den Opfattelse, at Lovgivning om Ferie er uheldig, og jeg kan tilføje, at det er uheldigt, ogsaa fordi der i den gives ens Regler for vidt forskellige Forhold.

Det uheldige kommer ikke mindst frem, naar man ser paa de økonomiske Virkninger af Loven. Lovens Vedtagelse vil medføre en Stigning af Omkostningsniveauet med saadan noget som 40 Mill. Kr. om Aaret; helt nøjagtigt vil det ikke kunne opgøres, men mindre bliver det sikkert ikke.

Jeg nægter ikke, hvad jeg ogsaa fremhævede ved første Behandling, at en Del af Erhvervene sikkert nok kan bære denne Forøgelse — jeg tænker her især paa de højt beskyttede Hjemmemarkedserhverv —, men det bliver for øvrigt et Spørgsmaal, om de kommer til det. De vil nemlig let kunne vælte den over paa Forbrugerne, der saa møder den i Form af højere Priser. Dette sidste kan en Række Erhverv, og da navnlig Eksporterhvervene, ikke gøre. De maa selv tage denne Byrde, som her paalægges dem, og deres Vilkaar vil derfor yderligere blive forringet og deres Konkurrenceevne end mere svækket.

Disse Erhverv og mange andre vil med de nødvendige Omskrivninger kunne gøre det, der var Konklusionen i den Henvendelse, som Dansk Arbejdsmandsforbund rettede til Udvalget, til deres. Man hævdede der, at hvis man vilde gøre Landbruget og dets Arbejdere en Bjørnetjeneste, saa vedtog man Forslaget, saadan som det var fremsat. Disse Erhverv, som jeg talte om før, vil sikkert sige, at vedtager man Lovforslaget, som det her foreligger, gør man Erhvervslivet som Helhed en Bjørnetjeneste.

Skjerbæk: Jeg skal med nogle Ord gøre Rede for de Ændringsforslag, der under Behandlingen i Udvalget er stillet af Det konservative Folkeparti. De Ændringsforslag, som er tiltraadt af hele Udvalget, behøver jeg ikke nærmere at omtale, idet vi er enige i de Betragtninger, der ligger til Grund for de Ændringer, der her foreslaas gennemført.

Vi har, som det er udtalt i Betænkningen, ment, at Lovforslaget er for vidt-gaaende, og vi har navnlig ment, at de Betragtninger, paa hvilke Forslaget er bygget op, ikke kan føre til en saa vidt-gaaende Lovgivning som den, der her